

ПЕЧІЯ

Від телевізора одна лиш печія,
Не допоможе і пігулка,
Новини кволе серце жалять, як змія,
Тому шукає десь душа притулку.

Включаєш серіал □ іде там боротьба,
Багаті напоказ страждають,
Злим дістається по сценарію ганьба,
І добрі по заслугах мають.

А хліб продюсер хитрий не даремно їсть,
Уміє тішить серіалом,
Доконує рекламами, що будять злість,
А глядачам все “мила” мало.

Та щось не клеїться, не віриться чомусь,
Що і багатих совість мучить,
Всього лиш перших кілька серій подивлюсь,
І думки з’являться гнітючі.

Переключу туди-сюди, скрізь маячня,
То страви готувати учать,
То неймовірна про життя зірок брехня,
Оженять їх, сім раз розлучать.

Про лікарів чи детективна круговерть □

Від усього в голо́вах каша,
І безперервно на екрані бачим смерть,
Що отравляє душі наші.

Життя одне, по той бік “ящика” друге,
І, як в змії язик, свідомість
Роздвоєна, дешевим стало дороге,
І чисте вже брудне натомисть.

Весь час пустим відволікають від проблем,
Усе по течії пливемо
І вже уваги не звертаємо на щем,
Із печією ми живемо.

Дата написання вірша: 2021-01-11